

จำแนกอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Cyber-Crime) เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อโจมตีระบบคอมพิวเตอร์และข้อมูลที่อยู่บนระบบดังกล่าว

ส่วนอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์หมายถึงการกระทำที่ผิดกฎหมายใด ๆ ซึ่งอาศัยหรือมีความเกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่าย แต่อาชญากรรมประเภทนี้ไม่ถือเป็นอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์โดยตรง

ทั้งหมดนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการประชุมสหประชาชาติครั้งที่ 10 ว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด (The Tenth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders) จัดขึ้นที่กรุงเวียนนา เมื่อปี 2543 ที่ผ่านมา

ที่ประชุมได้จำแนกประเภทของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เป็น 6 ประเภท คือ การเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาต การสร้างความเสียหายแก่ข้อมูลหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การก่อกวนการทำงานของระบบ

คอมพิวเตอร์หรือเครือข่าย การก่อกวนข้อมูลและส่งถึง/จากและภายในระบบหรือเครือข่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต และการจารกรรมข้อมูลบนคอมพิวเตอร์

โครงการอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการโจรกรรมทรัพย์สินทางปัญญา (Cyber-Crime and Intellectual Property Theft) พยายามที่จะเก็บรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูล และค้นคว้าเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ 6 ประเภทที่ได้รับความนิยมนและส่งผลกระทบต่อประชาชนและผู้บริโภค

อาชญากรรม 6 ประเภท ได้แก่ การเงิน การละเมิดลิขสิทธิ์ การเจาะระบบ การก่อการร้ายทางคอมพิวเตอร์ ภาพอนาจารทางออนไลน์ และภายในโรงเรียน ถึงแม้ว่าอินเทอร์เน็ตจะเป็นแหล่งทรัพยากรสำหรับการศึกษาและสันติภาพ แต่เยาวชนจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองเกี่ยวกับวิธีการใช้งานเครื่องมืออินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ โดยเป้าหมายหลักของโครงการนี้คือ เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดทางกฎหมาย สิทธิของตนเอง และวิธีที่เหมาะสมในการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

ข้อมูลดังกล่าวนำมาเผยแพร่โดยกลุ่มพันธมิตรธุรกิจซอฟต์แวร์ ความจริงแล้วคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่ใช่ผู้ร้าย แต่ผู้ใช้ต่างหากที่ทำให้เทคโนโลยีเหล่านี้มีความสามารถอันน่ากลัว ๆ

ปรารธนา ฉายประเสริฐ
prathanac@dailynews.co.th

กระจกนาโนทำความสะอาดตัวเองได้อย่างไร

กระจกชนิดใหม่ที่ถูกพัฒนาให้สามารถทำความสะอาดตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งผงซักฟอก หรือน้ำยาเช็ดกระจก เนื่องจากกระจกดังกล่าวถูกฉาบไว้ อย่างเจือปนบางในระดับนาโนเมตร คือ หนาประมาณ 15 นาโนเมตร ด้วยผลึกขนาดเล็กของไททาเนียม ไดออกไซด์ (microcrystalline titanium dioxide) บนผิวกระจก ซึ่งสารดังกล่าวนี้เมื่อมีแสงอาทิตย์ตกกระทบจะเกิดปฏิกิริยากับสารเคมีที่ฉาบมา ซึ่งเรียกว่าปฏิกิริยาโฟโตคาทาไลต์ ซึ่งปฏิกิริยานี้จะทำให้เกิดสภาวะที่เรียกว่าเป็นไฮโดรฟิลิก (hydrophilic) ขึ้น สภาวะดังกล่าวทำให้เกิดการรวมตัวเข้ากับน้ำได้ดี ดังนั้นเมื่อน้ำตกกระทบกับผิว จึงทำให้ไม่เป็นหยดน้ำ ค้างอยู่เหมือนกระจกทั่วไป และความสกปรกที่ติดอยู่บนผิวกระจกก็จะร่วงติดตามกับหยดน้ำได้ ทำให้กำจัดความสกปรกที่ติดมานกระจกทันที นอกจากนี้จะเป็นการเพิ่มความสะดวกในการทำความสะอาดแล้ว ยังจะเป็นการช่วยลดปริมาณการใช้สารเคมีช่วยทำความสะอาดต่าง ๆ ที่มีตกค้างและเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมได้อีกด้วย แต่การเคลือบด้วยผลึกขนาดเล็กของไททาเนียม ไดออกไซด์ ที่จะทำให้เกิดการทำความสะอาดตัวเองได้อย่างนี้ก็ต่อเมื่อผลึกขนาดเล็กของไททาเนียม ไดออกไซด์ ถูกเคลือบให้มีความหนาในระดับนาโนเท่านั้น ถ้าการเคลือบหนากว่าระดับนาโนจะทำให้เสียคุณสมบัติในการทำความสะอาดตัวเองไป

โครงการเผยแพร่ความรู้และผลงานทางวิชาการผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่